

Sygn. akt V KO 88/13

POSTANOWIENIE

Dnia 22 stycznia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dorota Rysińska (przewodniczący)

SSN Jerzy Grubba (sprawozdawca)

SSN Włodzimierz Wróbel

w sprawie zażalenia **D. M.**,
na postanowienie Prokuratury Okręgowej w K. z dnia 10 kwietnia 2013r. o odmowie
wszczęcia śledztwa,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 22 stycznia 2014r.,
wniosku Sądu Rejonowego w G. z dnia 28 listopada 2013r., sygn. akt II Kp [...],
o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:
nie uwzględnić wniosku

UZASADNIENIE

Wniosek Sądu Rejonowego w G. nie może zostać uznany za zasadny.

Okoliczność, że zawiadomienie o przestępstwie dotyczy osoby, która jest czynnym zawodowo prokuratorem i wykonuje swoje obowiązki zawodowe na terenie objętym właściwością Sądu Rejonowego, który ma rozpoznać zażalenie wniesione w niniejszej sprawie, nie jest równoznaczne z możliwością przyjęcia, iż dobro wymiaru sprawiedliwości przemawia za tym, aby sprawę przekazać do rozpoznania innemu sądowi niż ten, który jest ku temu właściwy. Nie można bowiem przyjąć, że sam fakt aktywności zawodowej którejś ze stron procesu na określonym terenie, może powodować wątpliwości co do bezstronności organu

orzekającego. Zwłaszcza, że na obecnym etapie postępowania, nie toczy się ono przeciwko konkretnej osobie, lecz w sprawie.

Szczególną zaś dezaprobatę należy wyrazić oceniając złożony wniosek w kontekście treści postanowienia z dnia 2 września 2013r. Trudno bowiem nie odnieść wrażenia, że jest on formą kontestacji treści tego rozstrzygnięcia i próbą obejścia go. Praktyka taka, z całą pewnością, nigdy nie może spotkać się z akceptacją Sądu Najwyższego.

Kierując się przedstawionymi względami, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.